

GRĂDINIȚA "SF. IOAN CEL NOU"

casa micuților creștini

Iată pornesc colindătorii...
Grădiniței "Sf. Ioan Cel Nou"

Revista se distribuie GRATUIT tuturor elevilor
din clasele I - VIII din județul Suceava

Ziua a 7-a - Duminica - participarea la
Sfânta Liturghie

- 4 Sfânta Filoteea
- 6 În Ajunul Crăciunului
- 8 Noi umblăm și colindăm
- 9 Păstrător de tradiții...
- 10 Doamne, eu mă rog !
- 12 Pomul Crăciunului
- 13 Nașterea Mântuitorului
- 14 Întrebările lui Cristian
- 15 Sfânta Scriptură despre...
- 16 Bănuțul dragostei
- 17 Dialoguri duhovnicești
- 18 Sfânta Liturghie
- 20 Grădinița noastră s-a mutat
- 21 ... iubirea mea e jocul
- 22 Mănăstirea Râșca
- 24 Pilde
- 25 Prietenul necunoscut
- 26 Jocuri
- 28 Rezultatele la concursuri

Revistă coordonată și finanțată de
MĂNĂSTIREA "SF. IOAN CEL NOU" SUCEAVA

Fotografii: Arhiva Mănăstirii Sf. Ioan cel Nou Suceava,
Petru Palamar, Valentin Moscaliuc

* Tipar: Accent Print, Suceava, info@accentprint.ro
Machetare grafică: Esens Design, info@esens.ro

Importanța participării la Sfânta Liturghie

Casa în care ne-am născut și am crescut este locul în care ne simțim fericiți.

Ca fii ai lui Dumnezeu, ne simțim fericiți, în chipul cel mai desăvârșit, mai ales în „casa lui Dumnezeu”, care este Biserica (Ioan 2, 16). Aici, la sfintele slujbe, mai ales la Sfânta Liturghie, Îl simțim pe Dumnezeu cu sufletul mai mult decât oriunde.

Când preotul iese din Sfântul Altar cu Sfânta Evanghelie, cădem în genunchi, ne închinăm, simțim prezența tainică a Mântuitorului Iisus Hristos și avem conștiința că El ne vorbește din Sfântul Altar.

În momentul în care preotul iese cu Sfintele Daruri pentru a fi puse pe Sfântul Prestol (Sfânta Masă), unde pâinea și vinul, prin rugăciunile preotului, prin pogorârea și lucrarea Sfântului Duh se vor preface în Trupul și Sângele Domnului nostru Iisus Hristos, simțim și mai mult prezența lui Dumnezeu, vedem cu ochii sufletului pe Mântuitorul înconjurat de cetele îngerești. Acest adevăr a fost văzut aievea și mărturisit de Sfinții Părinți și credincioșii de rând cu viață sfântă. Având această încredințare în suflet, noi mărturisim și cântăm „Ca pe Împăratul tuturor

I.P.S. Arhiepiscop Pimen slujind

primim pe Cel înconjurat de cetele îngerești”.

În timpul cântării „Pe Tine Te laudăm”, prin rugăciunile preotului, Sfântul Duh preface pâinea de pe Sfântul Disc și vinul din Sfântul Potir în Sfântul și Dumnezeiescul Trup și Sânge al Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Nu după mult timp auzim chemarea preotului: „Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, apropiați-vă”; suntem chemați să ne apropiem de Sfântul Potir pentru a ne împărtăși cu Preasfântul și Dumnezeiescul Trup și Sânge al Mântuitorului nostru Iisus Hristos spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Împărtășirea noastră este cu adevărat spre iertarea păcatelor și spre viața de veci numai dacă ne-am pregătit sufletește prin mărturisirea păcatelor și am luat dezlegare de la preotul duhovnic în Sfânta Taină a Spovedaniei.

Pentru a dobândi duhul smereniei și tăria sufletească de a ne mărturisi toate păcatele săvârșite de la ultima spovedanie, de a le mărturisi cu părere de rău,

căință, credință că Dumnezeu ne iartă, având hotărârea de a ne strădui să nu mai greșim, este nevoie să postim, să ne rugăm mai mult, să facem fapte de milostenie, să ne împăcăm cu cei cu care suntem învrăjbiți, să iertăm și să cerem iertare celor cărora le-am greșit. Deci să venim la Sfânta Împărtășanie curați sufletește și trupește, așa cum ne învață părinții și cum ne povățuiește preotul, părintele nostru duhovnicesc.

Când să ne împărtășim? Nu spunem nici des, nici rar, ci să ne împărtășim cu pregătirea cuvenită, ca Sfânta Împărtășanie să fie spre viața veșnică și nu spre osândă veșnică. Pentru a înțelege acestea, e bine să citim cu luare aminte îndemnul Sfântului Apostol Pavel adresate credincioșilor din Corint (*I Corinteni 11, 23-30*).

Părinții au îndatorirea să pregătească pe copiii lor când îi aduc la Sfânta Împărtășanie, îndeosebi pe cei cu vârsta de 1-2 ani; cei care refuză să deschidă gura, să nu li se dea forțat, pentru a nu scuipa Sfânta Împărtășanie, ci să amâne până la vârsta înțelegerii cuvenite. Preotul să aibă grijă ca vinul pentru Sfânta Împărtășanie să fie plăcut și pentru copii.

Îndemnăm preoții, profesorii de religie și de muzică să-i învețe pe copii „Cântările Sfintei Liturghii”.

† PIMEN

Arhiepiscop

al Sucevei și Rădăuților

Sfânta Filoteea de la Curtea de Argeș

„Bucură-te, vârful și cununa bunătății!”

Printre luminătorii de pe cerul Bisericii noastre, strălucește ca o stelută sfioasă Sfânta Muceniță Filoteea. La o vârstă fragedă, copila de doar 11 ani a dovedit înțelepciunea și curajul unei adevărate „iubitoare de Dumnezeu” (filo-tee), după cum i-a prevestit numele ales de părinți.

Povestea Filoteei începe la Târnovo, în Bulgaria, într-o familie modestă de plugari. Copila și-a pierdut de mică iubita ei mamă, rămânând în grija Maicii Domnului, maica din cer a tuturor copiilor orfani. După moartea mamei, tatăl a adus în casă o mamă vitregă pentru copila sa. Cum se întâmplă uneori, mama vitregă nu avea la suflet pe Filoteea pe care nu o dată o certa și o bătea fără nici un motiv.

Filoteea era însă un copil deosebit de blând și de cuminte care se ruga adeseori lui Dumnezeu. De la mama sa ea învățase că Dumnezeu ia chipul săracilor înfomețați și colindă pământul în lung și-n lat căutând cu drag spre omul care se milostivește spre aproapele său. Deși lipsită de iubirea părintească, micuța Filoteea a știut să aibă o inimă de adevărată mamă spre toți săracii din sat, cu care își împărțea mâncarea pe care o primea acasă și chiar din merindea pe care o ducea pe câmp tatălui său.

Dar acest lucru a ajuns și la urechile tatălui care era un om zgârcit și rău. Într-o zi, tatăl a pândit drumul copilei spre țarina unde obișnuia să-i aducă mâncare, și s-a încredințat cu ochii lui de milostenia pe care o dădea Filoteea săracilor. Și pe dată, orbit de mânie, a aruncat un topor pe care-l avea la îndemână înspre fiica sa.

Lovită în picior, Filoteea a căzut la pământ și în scurt timp și-a încredințat sufletul în mâinile îngerilor pe care Dumnezeu îi trimisese în întâmpinarea ei. O lumină asemenea soarelui s-a revărsat împrejurul trupului rămas pe pământ, chemând oamenii acelui ținut la proslăvirea micuței mucenițe. Dar minunile nu s-au oprit aici. Semn dumnezeiesc, trupul firav al copilei a devenit dintr-o dată atât de greu că nu putea fi ridicat din loc.

După multă rugăciune, preoții și ierarhii adunați în grabă la auzul minunii ce se făcuse, s-au hotărât să pomenească toate numele de mănăstiri și biserici din țara bulgărească și din cea românească pentru a-și alege chiar sfânta locul ce-i va fi drag. Și, minune mare, când au pomenit numele Sfintei Mănăstiri de la Curtea de Argeș trupul Sfintei s-a făcut ușor ca un fulg, arătând locul ales unde a și fost dusă cu cinste și alai ca un odor de mare preț.

Așa a ajuns Sfânta Filoteea să se odihnească cu trupul la Curtea de Argeș și cu sufletul să fie alături de toți cei necăjiți care o cheamă în ajutor. Și dacă Filoteea era atât de milostivă pe când trăia, după mutarea ei cu sufletul la cer, a devenit izvor de milă și mângâiere pentru toți oamenii, Dumnezeu binecuvântând-o cu darul facerii de minuni.

Pentru copii ea nu este doar Sfânta cea mai apropiată ca vârstă, ci și un model de trăire a acelor virtuți care ne deschid porțile Raiului: blândețea și dragostea!

Liliana Jardă, Suceava

*Blândețea este sprijinul
răbdării, ușa iubirii... Prin
blândețe sufletul se apropie de
simplitate, care este idealul
ființei spirituale.*

Prof. Dumitru Stăniloae

*Răspunde cu blândețe și
răbdare și, înaintea patimilor,
răbdă cu plăcere și smerenie
Domnului!*

Sf. Ioan Gură de Aur

*Dragostea este bucuria de a
face altora bucurie.*

Sf. Ioan Gură de Aur

Desen de Ana-Maria Băican, Șaru Dornei

În Ajunul Crăciunului

de Alexandru Vlahuță

Pentru a treia oară întâlnesc azi pe bătrâna asta cu doi copilași de mână. Ce slabă-i, săraca! Și de-abia merge. E îmbrăcată într-o scurteică de petice toată, pe cap o brăboadă de lână gălbuie și, în picioare, târâie rămășițele unor foști șoșoni. Copiii, gătiți în vechituri de căpătat, palizi la față se uită cu ochii mari, speriați, pe la vitrinele pline cu jucării.

O, ce milă mi-e de copiii săraci care n-au jucării de Crăciun și căroră Anul Nou nu le aduce nici o bucurie! Și totuși nu-i aceasta cea mai tristă pagină din viața lor! Cum aș vrea să știu ce gândesc ei acum!... probabil, ce gândeam și eu la vârsta lor. Îmi văd așa de bine copilăria mea în privirea lor uimită, în dorințele și privirile lor, în paloarea feței și în sărăcia îmbrăcăminții lor. Și merg după ei; lângă ei, viața mea se amestecă-n clipa asta cu a lor. Bătrâna mi-e și mie bunică. Strada e ticsită de lume. Trăsuri pe două șiruri se mișcă încet, ca după mort. Prin prăvălii e îmbulzeală și o zarvă amețitoare. Se miră bătrâna de atâta lume... Ne-am oprit în fața unei vitrine mari.

- Ii, ce frumos e, bunicuță!... Eu aș vrea să am arapul acela călare pe țap... Dar tu, Lizico, tu ce-ai vrea?

- Eu?... Stai să-ți spun...

Și Lizica se uită amețită: parcă i-ar fi frică să ia așa, iute, o

hotărâre. Sunt atâtea lucruri frumoase și toate-i plac, toate fac să-i bată inimoara, de surpriză, de dorințe care nu se pot realiza.

- Eu vreau păpușa aia mare cu pălărie roșie.

Și Lizica o arată cu degetul. Un popor de păpuși cu brațe întinse, cu obraji umflați și rumeni, parcă ar privi mirate la noi, cu ochii lor de mărgele. În mijlocul lor e una mai mare: și stă în picioare și are ciorapi și pantofi de lac și e gătită în rochie de mireasă... Pe asta o vrea Lizica.

- Auzi, bunicuțo, Ionel zice că păpușa asta mare vorbește... Nu-i așa că păpușile nu vorbesc?

- Haideți, copii, nu vă mai uitați, că astea nu-s pentru noi...

- Dar pentru cine-s, bunicuță?

- Ia... pentru cei bogați!

- Dar noi nu suntem ... bogați?

Și se duc. Lizica mai întoarce capul, să-și ia adio de la păpușa ei, iar eu mă uit în urma lor, gânditor...

Într-un fund de mahala, văd o cocioabă veche, pleoștită, îngropată în pământ până la ferești; geamurile sunt murdare, sparte și cârpite cu hârtie. Înăuntru e o lumină vână, fumurie. Pe pereții umezi sunt pâraie de ploaie. O rogojină ruptă acoperă singurul pat și singura mobilă a acestei vizuini. La căpătâi, lângă soba care-i mai întotdeauna rece, sunt aruncate vraște, țoale vechi, care miros a bolnav.

Acolo văd intrând pe bunicuța, c-o pâine la subsuoară, și cu cei doi copilași care nu știu și nu pot încă pricepe cum se face asta că nu sunt și ei „bogați”. Și n-au de nicaieri nici un ajutor și nu-i o mână de bărbat s-aducă o doniță de apă în casă...

Și mâine e Crăciunul!

Noi umblăm și colindăm

Noi umblăm și colindăm,
Florile dalbe
Pe Dumnezeu căutăm
Florile dalbe.
Alergarăm și-L aflarăm
Florile dalbe
In iesle la Betleem
Florile dalbe.

Vântul dulce tragă-nă,
Florile dalbe
Pruncul de mi-L leagă-nă
Florile dalbe.
Ploaia caldă Fiul scaldă
Florile dalbe
Neaua ninge, nu-L atinge
Florile dalbe.

Pruncul mâinile-și întinde,
Florile dalbe
Maica sfântă le sărută
Florile dalbe.
La pământ plecându-ne
Florile dalbe
Și noi sărutându-le
Florile dalbe.

Păstrător de tradiții ... sunt și eu

Portul popular, cântecele și dansurile populare sunt tradiții specifice poporului român. Puțini tineri din ziua de azi sunt interesați de vechile tradiții și e păcat, deoarece vechiul e mai frumos decât noul.

Oana-Ștefania Bivol, clasa a VII-a

Tradiția este „cheia” ce deschide calea spre fericirea și dăinuirea poporului.

Daniela Paula Bursuc, clasa a VII-a

Poporul român păstrează cu sfințenie vechile tradiții ale înaintașilor: portul popular, cântecele și unele îndeletniciri străvechi: țesutul, încondeiatul ouălor, modelatul vaselor din lut.

Liliana Drăgoi, cl. a VI-a

Cea mai așteptată sărbătoare este Crăciunul, momentul când îngerii coboară pe pământ și se veselesc împreună cu oamenii pentru că S-a născut Pruncul ce va aduce bucurie multor oameni. Este un timp al celor ce încă se simt copii.

Elena Cocariu, cl. a VI-a

Important este că tradițiile dăinuie și azi și o să dăinuie pentru totdeauna pentru că, așa cum bunicii noștri ni le-au transmis, așa o să le transmitem și noi.

Lorena Chiriac, cl. a VIII-a

Valoarea și averea unui popor sunt tradițiile. Ele sunt ca temelie unei case: dacă temelie nu e bună, casa se dărâmă. Tradițiile nu trebuie uitate. Cel ce-și uită tradițiile își trădează strămoșii.

Mihai Găitan, cl. a V-a

Sărbătorile de iarnă reprezintă cele mai frumoase datini transmise din generație în generație. Colindătorii vestesc Nașterea Mântuitorului, a Celui care va mântui lumea.

Florin Spoială, cl. a VIII-a

Tradițiile păstrate în zilele noastre le vom transmite generației viitoare, respectând dorința strămoșilor noștri.

Florentina Spoială, cl. a VIII-a

Elevi ai Școlii cu Clasele I-VIII, Bosanci
Îndrumător: prof. Tamara Bujoreanu

Doamne, eu mă rog!

Ioan: Tatăl nostru, Care ești în ceruri...

Dumnezeu: Spune, fiule...

Ioan: Nu mă-nterupe, te rog! Tocmai mă rog.

Dumnezeu: Dar tu M-ai strigat acum.

Ioan: Eu te-am strigat?! Ah, nu! Doar rugăciunea este astfel: Tatăl nostru, Care ești în ceruri...

Dumnezeu: Uite, iar Mă chemi. Tu Mă chemi să stăm de vorbă, nu-i așa? Despre ce este vorba?

Ioan: Sfîntească-se numele Tău...

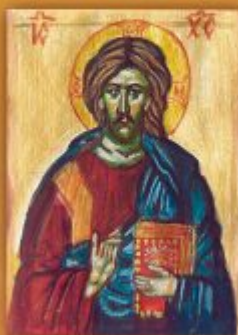
Dumnezeu: Chiar vrei să-Mi sfîntești numele? Știi tu cum trebuie să faci asta?

Ioan: Nu știu...

Dumnezeu: Înseamnă că trebuie să te silești să duci o viață așa de curată, încât fiecare din cei ce o văd să înalțe laude lui Dumnezeu.

Ioan: Da, înțeleg. Vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ...

Dumnezeu: Dar ce faci tu pentru asta?

Icoană de Iuliana Băican, Șaru Dornei

Ioan: Se înțelege de la sine: particip în fiecare duminică și în zilele de sărbătoare la Sfânta Liturghie, postesc, obișnuiesc să mă rog.

Dumnezeu: Da, voia Mea e să faci toate acestea. Împărăția Mea este a celor smeriți și blânzi. Deci, dacă vrei să intri în Împărăția cerurilor, trebuie să încerci să dobândești aceste virtuți, să prefaci pământul în cer, să trăiești pe pământ ca și cum ai trăi în cer. Dacă s-ar face așa, nu s-ar mai deosebi cele de jos de cele de sus.

Ioan: Da, e clar, dar e cam greu. Pot acum să mă rog mai departe? Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi...

Dumnezeu: Sunt două feluri de hrană. Una pentru suflet, atunci când ascultăm cuvântul Evangheliei care hrănește și satură sufletul, iar cealaltă este cea prin care se întreține viața. Trebuie să te mulțumești cu hrana care te face să crești armonios și să nu ți-o dorești pe aceea ce-ți otrăvește sufletul. Vezi, tu te rogi pentru pâine, pentru mâncarea obișnuită, ar trebui să n-o mai superi pe mama cu mofturile tale permanente.

Ioan: Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri...

Dumnezeu: Și Mihai?

Ioan: Mihai? Nu-mi adu aminte de el! Știi foarte bine cât este de răutăcios și de câte ori ne vedem, mă supără.

Dumnezeu: Știu, știu! Și rugăciunea ta? Te face fericit faptul că poți alerga prin lume cu o mulțime de apăsări, ură și antipatii în suflet?

Ioan: Această stare mă nemulțumește și sufăr din cauza asta.

Dumnezeu: Iată, Eu te vindec. Iartă greșelile lui Mihai și eu ți le iert prin spovedanie pe ale tale.

Ioan: Da, n-ar fi așa de greu, doar să mă duc la părintele duhovnic... Și nu ne duce pe noi în ispită și ne izbăvește de cel rău.

Dumnezeu: Cu toată dragostea. Dar te rog să ocolești persoanele și locurile care te pot ispiti, adică să nu te duci la discotecă, să nu te duci la spectacole nepotrivite, să nu pierzi vremea în fața televizorului și a calculatorului.

Ioan: Cum crezi că pot să fac asta când toți colegii mei fac asta?

Dumnezeu: Totul este să știi că ai un Tată ceresc care te iubește și te călăuzește, și pe Care, dacă-L iubești, încerci să nu-L superi.

Ioan: Cred că acesta a fost cel mai greu Tatăl nostru pe care l-am rostit în viață, dar e prima dată când am stat de vorbă cu Tatăl...

Dumnezeu: Roagă-te liniștit până la sfârșit.

Ioan: Căci a Ta este împărăția și puterea și slava, în veci. Amin!

Florica Aioanei, Suceava

ÎNDEMN

Găsiți, transcrieți și trimiteți rugăciunea care se află în Noul Testament la Evanghelia după Luca, capitolul 11. Veți primi o surpriză !!!

Pomul Crăciunului

de George Cozbu

Tu n-ai văzut pădurea, copile drag al meu
Pădurea iarna doarme, c-așa vrea Dumnezeu.

Și numai câte-un viscol o bate uneori,
Ea plânge-atunci cu hohot, cuprinsă de fiori.

Și tace-apoi, și doarme când viscoalele pier,
În noaptea asta însă vin îngerii din cer.

Și zboară încet de-a lungul pădurilor de brad,
Și cântă-ncet; și mere și flori din sân le cad.

Iar florile s-anină de ramuri până jos
Și cântec, și lumină, și-așa e de frumos.

Iar brazii se deșteaptă, se miră: asta ce-i,
Se bucură și cântă ca îngerii și ei.

Tu n-ai văzut pădurea, copile drag al meu,
Dar uite ce-ți trimise dintr-însa Dumnezeu.

Un înger rupse-o creangă din brazii cu făclii
Așa cum a găsit-o cu flori și jucării.

Departe într-un staul e-n fașe acum Iisus
Și îngerii, o, câte și câte n-au adus.

Dar El e bun și-mparte la toți câți îl iubesc,
Tu vino și te-nchină, zi: „Doamne-Ți mulțănesc!”

Grafică de Marta Alexandrescu, Pleșești

Nașterea Mântuitorului

de Ion Creangă

În Betleem, colo-n oraș,
Dormeau visând locuitorii,
Iar lângă turmă, pe imas
Stăteau de pază, treji, păstorii.

Și-n miez de noapte dulce cânt
Din cer cu stele-a răsunat,
Se rumenise cerul sfânt
Păstorii s-au cutremurat.

Din slăvi un înger coborî:
„Fiți veseli!”, îngerul le-a spus
„Plecați, și-n staul veți găsi
Pe Craiul stelelor de sus!”

Păstorii veseli, în oraș,
Spre staul cu pași iuți porniră,
Și-un prunc atât de drăgălaș
Acolo-n paie ei găsiră.

Nici leagăn moale, nici vreun pat,
Doar fân mirositor pe jos,
Pe fân, în iesle stă culcat
Micuțul prunc: Iisus Hristos.

El, Fiul domnului și Crai
Al stelelor de farmec pline
De-atunci cu drag, la voi, din Rai
Cu fiecare iarnă vine!...

Întrebările lui Cristian

— Părinte duhovnic, bunica mea m-a învățat *Crezul*. Dar de câte ori îl spun atunci când mă rog, nu înțeleg unele lucruri din ceea ce m-a învățat.

— Care ar fi aceste lucruri, Cristian?

— Păi, atunci când spun: *mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor*. Cum adică *mărturisesc*? Când mărturisesc eu botezul?

— Cristian, tu ai participat la botezarea unui copil?

— Da. Am văzut când l-a botezat pe verișorul meu.

— Îți aduci aminte ce a întrebat preotul pe naș la intrarea în biserică?

— Da, eram chiar acolo; l-a întrebat dacă se leapădă de satana și parcă l-a mai întrebat ceva...

— Cristian, atunci când preotul l-a întrebat dacă se leapădă de satana, nașul a mărturisit în numele verișorului tău dorința de a-l învăța să se lepede și el, atunci când va crește, de toate lucrurile cele rele. Iar apoi l-a întrebat pe naș: *Te unești cu Hristos*?

— Da, da, îmi aduc aminte. Nașul a răspuns: *Mă unesc!*

— Corect. În acea clipă, nașul a promis că îl va ajuta pe copil, atunci când va crește, să învețe să

fie prieten și ascultător față de Dumnezeu. Așa a mărturisit nașul botezul verișorului tău.

— Și atunci ... *Crezul* este doar pentru nași?

— Nu, Cristian, pentru că atunci când va crește verișorul tău, ca și tine, va veni la preotul duhovnic și va spovedi faptele rele făcute, promițând că nu le va mai face. Faptele rele sunt prietenia cu satana; spovedindu-le, ne lepădăm de satana.

— Adică ... mărturisim și noi lepădarea de satana, mărturisită de naș la botezul nostru?

— Bravo, Cristian!

— Și unirea cu Hristos când o mărturisim?

— Păi pentru ce ai venit la spovedanie?

— Ca să mă împărtășesc.

— Și ce este împărtășania?

— ... Trupul și Sângele Domnului...?

— Mâncând Trupul și Sângele Domnului, ne unim total cu Hristos, suntem prieteni și ascultători față de Dumnezeu.

— ... adică și eu îmi mărturisesc botezul meu?

— De fiecare dată când vii să te spovedești și să te împărtășești.

— Mulțumesc, părinte duhovnic.

Pr. Gabriel Herea, Pătrăuți

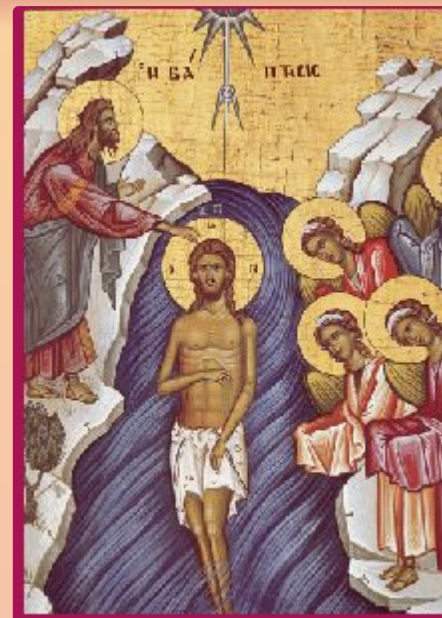
ȘTIATI CĂ...

Sfântul Ioan Botezătorul a spus: *Eu unul vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine; Acesta (Iisus Hristos) vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.* (Evanghelia după Matei 3, 11)

La râul Iordanului, are loc prima TEOFANIE (arătarea Sfintei Treimi). Tatăl grăiește din cer: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru care am binevoit...”; Fiul primește botezul de la Ioan în Iordan; Duhul Sfânt, sub chipul unui porumbel se pogoară peste creștetul Fiului lui Dumnezeu (vezi Matei 3, 16-17).

Icoana "Botezul Domnului"

Sfânta Scriptură despre... botezul copiilor

Să aflăm ce spunea despre Botez Sfântul Evanghelist Luca. Va trebui să rezolvați corect perechile de exerciții de mai jos și să aflați trimerile pentru două versete din Noul Testament. Rezultatul primului exercițiu reprezintă capitolul, iar rezultatul celui de-al doilea, versetul.

Copiii care vor transcrie din Noul Testament versetele corecte și le vor trimite pe adresa revistei până la data de 1 martie 2008, vor primi câte o surpriză!

Faptele Apostolilor

$$27:3 + 2 \times (13-7) - 5 =$$

$$3 \times 3 + 33 - 3 \times 3 \times 3 =$$

Faptele Apostolilor

$$34 : 2 - 2 \times (4 \times 5 - 12) + 1 =$$

$$87 - 81 + 21 \times (9 \times 3 - 23) - 51 =$$

Bănuțul dragostei

Într-o zi, îngerul lui Dumnezeu întreabă bănuțul milei:

- Cine ești tu, bănuțule, că te văd așezat între lucrurile cele iubite de Dumnezeu?

- Eu sunt bănuțul pe care Bunul Dumnezeu l-a făcut pentru a fi dat de pomană, zise smerit bănuțul.

- Dar de unde vii tu, bănuțule?

- Vin din pușculița copiilor buni, din mâna albă a domnișoarelor smerite, din mâna muncită și plânsă a văduvelor, din portmoneul vechi și subțire al bătrânilor, din mâna binecuvântată a preoților.

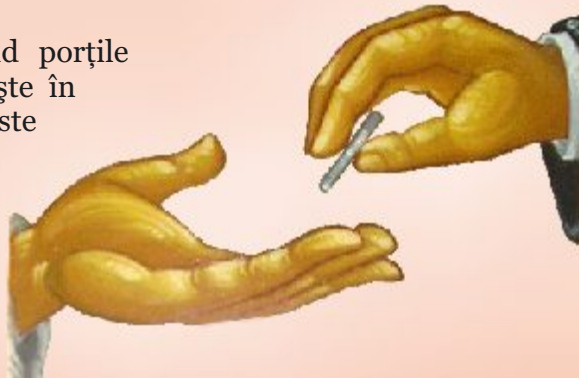
- Și unde te duci acum, bănuțule?

- Mă duc să cumpăr suflete pentru Dumnezeu, ulei pentru candelile fecioarelor înțelepte, să aprind candela credinței ce se stinge la unii, să zidesc biserica cea vie a lui Dumnezeu, căci, pe cât mă vezi de mic eu stau totdeauna la temelia bisericii.

- Spune-mi, bănuțule, care-i taina ta: de ce ești așa iubit de Dumnezeu?

- Îngerașule, eu deschid porțile Raiului celui ce mă dăruiește în numele lui Hristos, cu dragoste și cu inimă senină.

- Drum bun, bănuțule, și să cumperi cu spor cât mai multe suflete lui Dumnezeu!

"Adevărat vă spun că această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți. Căci toți aceștia din prisosul lor au aruncat la daruri, aceasta însă din sărăcia ei a aruncat tot ce avea pentru viață."

Luca 21,3-4

Dialoguri Duhovnicești

Într-una din zile, ne citeam noi pravila după obicei, eu împreună cu bătrânul meu, și citind eu psalmii, am greșit și am sărit un cuvânt dintr-un psalm și n-am priceput. După ce am săvârșit slujba, mi-a zis bătrânul:

- Eu, fiule, când îmi fac pravila și rugăciunea, mi se pare că arde foc sub mine și nu poate să umble mintea și gândul meu încoace și încolo. Ție unde îți era mintea și gândul tău când citeai psalmii, de ai trecut cu vederea un cuvânt din psalmi? Nu știi, că în vremea când îți faci rugăciunea înaintea lui Dumnezeu stai și cu Însuși Dumnezeu grăiești?

Zis-a un bătrân:

- Fiilor și fraților, să înțelegeți și să știți toți, că nici una din faptele cele bune nu este așa de iubită și plăcută lui Dumnezeu ca atunci când omul cade în vreo scârbă oarecare, iar el cu mulțumire rabdă bucuros, până la sfârșit. La fel și de la cel ce este bolnav cu trupul său nu cere Dumnezeu post, înfrânare la mâncare și băutură sau altă osteneală de nevoie a trupului, decât răbdare, mulțumită și rugăciune duhovnicească și să-i fie mintea și gândul pururea la Dumnezeu (...) rugându-se să-i dea răbdare.

A întrebat cineva pe avva Antonie:

- Ce să păzesc eu ca să plac lui Dumnezeu?

Și răspunzând părintele, a zis lui:

- Oriunde vei merge, pe Dumnezeu să-L ai înaintea ta întotdeauna. Și orice vei face, să ai mărturia din Sfintele Scripturi și ori în ce loc vei șede, să nu te miști degrabă. Acestea trei păzește-le și te vei mântui.

din "PATERICUL"
Cuvinte folositoare ale
Sfinților Bătrâni

Sfânta Liturghie

lucrare și minune dumnezeiască

Ce este Sfânta Liturghie?

Sfânta Liturghie este taina dumnezeiască pe care a întemeiat-o și a vestit-o Însuși Domnul Iisus Hristos în seara Jorii Celei Mari, la Cina cea de Taină.

Sfântul Dionisie Areopagitul numește Sfânta Liturghie „*Taina Tainelor*”, deoarece ea încununează tot ceea ce s-a dat

prin celelalte slujbe și unește deplin pe fiecare credincios cu Dumnezeu și pe toți credincioșii cu Dumnezeu.

La fiecare Sfântă Liturghie este actualizată pătimirea pe Cruce și Învierea cea aducă-toare de viață a Mântuitorului Iisus Hristos, dulcea noastră izbăvire, lumina sufletelor noastre întunecate, prin Care este curățit orice suflet.

Trupul și Sângele lui Hristos

Momentul central al Sfintei Liturghii îl reprezintă Epicleza (prefacerea), în timpul căreia darurile de pâine și vin se transformă în Trupul și Sângele lui Hristos, prin pogorârea Sfântului Duh asupra lor. Ele sunt oferite credincioșilor spre împărtășire pentru iertarea păcatelor și dobândirea vieții veșnice.

Părintele atonit Efrem Filoteitul spunea: „Ce măreție este Dumnezeiasca Liturghie. Cât de mult cinstește Dumnezeu pe om! Vine împreună cu cetele îngerești la fiecare Dumnezeiască Liturghie și-l hrănește pe om cu Preasfântul Său Trup și Sânge! Dumnezeu ne-a dăruit totul! Ce lucru trupesc sau duhovnicesc ne lipsește? Niciunul! Dacă ne dăruiește zilnic îndumnezeitorul Său Trup și Sânge, ce poate fi superior acestora? Sigur că nimic! O picătură de iubire dumnezeiască valorează mai mult decât toată iubirea de pe pământ, trupească și lumească!”

Importanța Sfintei Liturghii

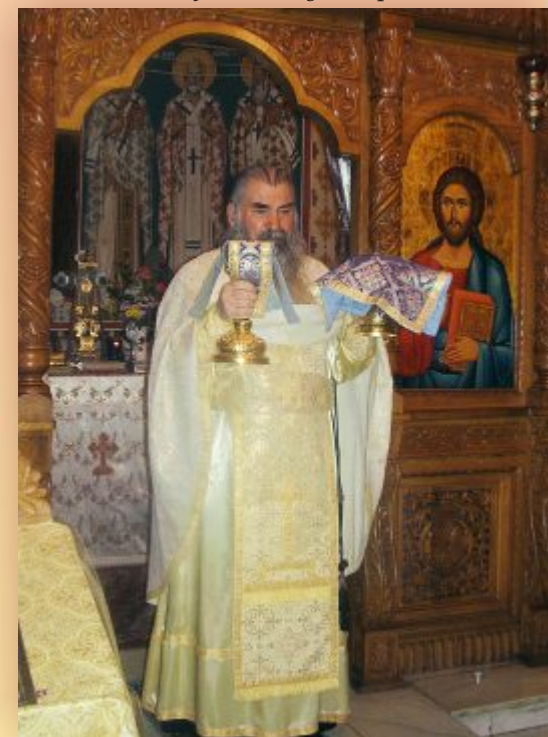
Cât de necesar este să participăm cu orice preț la această Cină cerească!

Dacă un mare împărat ți-ar acorda atenție și te-ar chema să-ți ofere daruri mari și avantaje mari, te-ai duce? Dar dacă te cheamă Împăratul cerului și al pământului să-ți ofere daruri

neasemănate și avantaje veșnice, te duci la chemarea Lui? Știți unde și când vă oferă El toate aceste daruri?

Viața creștină autentică nu poate fi concepută în afara Sfintei Liturghii, care ocupă locul central în Biserică și în viața oricărui creștin. Dar, pentru a putea participa deplin la Sfânta Liturghie, este foarte important ca fiecare credincios să înțeleagă semnificația ei. Prin urmare, în cadrul acestei rubrici vă vom oferi o prezentare sistematică a acestei slujbe esențiale a Bisericii, Sfânta Liturghie.

*Prelucrare după
„Explicarea Dumnezeieștii Liturghii”
de Pr. Stafanos Anagnostopoulos*

Preot slujind Sfânta Liturghie

Grădinița noastră s-a mutat într-o casă nouă, un palat!

Aflată în cel de-al treilea an de funcționare, Grădinița cu Program Prelungit „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava beneficiază de un sediu nou, situat la ieșirea din Suceava înspre Ipotești, în imediata vecinătate a Căminului de Bătrâni „Sf. Ioan cel Nou”.

Grădinița se dorește a fi una dintre instituțiile de educație de referință din Suceava, atât prin condițiile deosebite oferite preșcolarilor, cât și prin calitatea actului educativ desfășurat.

Misiunea grădiniței, aceea de educare a copiilor în spiritul moralei creștin-ortodoxe, al iertării și ajutorării aproapelui, al păstrării tradițiilor și obiceiurilor populare românești, este îndeplinită printr-o varietate de activități școlare și extrașcolare, activități educative specifice învățământului preșcolar, activități antrenante și interesante desfășurate în parteneriat cu instituții similare din municipiu și județ, instituții locale, agenți economici și alte instituții furnizoare de educație.

Numeroasele vizite, drumeții, acțiuni cu tematică ecologică, acțiuni umanitare au reușit să le ușureze copiilor drumul spre cunoașterea realității.

Colaborarea cu meșterii populari din județ oferă copiilor posibilitatea pătrunderii în minunata lume a tradițiilor și obiceiurilor populare românești, în care cu uimire și încântare descoperă originea culturii românești. Costumul popular bucovinean le este drag și-l îmbracă cu multă plăcere și mândrie nu doar la serbările organizate cu diferite ocazii, ci și atunci când, cu smerenie și credință intră în biserică, dorind să primească fiecare Sfânta Împărtășanie.

Casă a micuților creștini, a gândurilor bune și a dragostei față de semenii, Grădinița „Sf. Ioan cel Nou” are porțile deschise tuturor românașilor și româncuțelor dornici să descopere tainele educației din suflet pentru trup și suflet.

*Educatore Sanda Achihăie,
Grădinița „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava*

Pagina pentru părinți

„Înțelepciunea și iubirea mea e jocul!”

(Lucian Blaga)

Jocul, activitate dominantă în copilărie, oferă copilului posibilitatea împlinirii propriilor dorințe, acționând conștient și liber în lumea imaginară pe care și-o creează singur.

În viața copilului, jocul îndeplinește rolul pe care-l are munca în viața adultului, este forma specifică prin care copilul se dezvoltă și asimilează cunoștințele, este, în consecință, un mijloc important de educație.

Dar, oare toate jocurile sunt bune pentru copii? Acele jocuri în care violența și agresivitatea de limbaj și atitudini abundă, unde sunt profanate lucruri și simțăminte sfinte, unde ficțiunea degradantă și inumană ia locul realității, unde răul este bun, iar binele și frumosul sunt ridiculizate și înlăturate, aceste jocuri cum pot contribui la educație?

Dacă viitorul copilului dumneavoastră nu vă este indiferent:

- ❖ învățați-l pe copil să se joace întâi în familie, cu frații și surorile, părinții sau bunicii și apoi cu ceilalți copii, străini pentru el;
- ❖ antrenați-l în jocuri inteligente, logice, acționând astfel pozitiv asupra intelectului copilului, a gândirii logice, a spiritului de observație;
- ❖ puneți-l în situația de a construi sau confecționa diferite obiecte, de a desena, de a se simți util;
- ❖ participați alături de el la jocuri recreative, de relaxare în aer liber, unde veselie, bunul simț și buna cuviință se învață ușor;
- ❖ găsiți-vă timp pentru a le fi parteneri de joacă și nu lăsați calculatorul sau televizorul să vă suplinească rolul;
- ❖ învățați-l să prețuiască jucăriile și partenerii de joacă.

TREPTE SPRE CER

MĂNĂSTIREA RÂȘCA

Întreaga viață a omului iubitor de Dumnezeu este un urcuș neîntrerupt către cer. Urcăm pe scara faptelor bune sprijiniți de îngerii păzitori și de sfinții ocrotitori ale căror nume le purtăm încă de la Botez. Fiecare faptă bună săvârșită, fiecare deprindere aleasă câștigată, fiecare virtute adăugată în cufărul prețios al sufletului ne fac mai frumoși și mai dragi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. El ne așteaptă la capătul urcușului nostru pe scara faptelor bune pentru a ne răsplăti străduința, cu o cunună nepieritoare: dobândirea vieții veșnice alături de sfinții Săi. Sfântul Ioan Sinaitul a scris o carte frumoasă în care a arătat cum trebuie să ne străduim să urcăm pe

treptele virtuților spre Dumnezeu. Această carte se numește *Scara* iar de la numele acestei cărți, foarte cunoscute, Sfântul Ioan mai este numit *Scărarul*. Nu întâmplător această imagine frumoasă a urcușului nostru duhovnicesc este pictată și pe zidurile exterioare ale unor mănăstiri importante din Bucovina, cum ar fi Sucevița sau Râșca.

La Mănăstirea Râșca, construită de Petru Rareș în 1542-1546, cu hramul Sfântul Nicolae, s-au nevoit de-a lungul timpului mai mulți sihaștri.

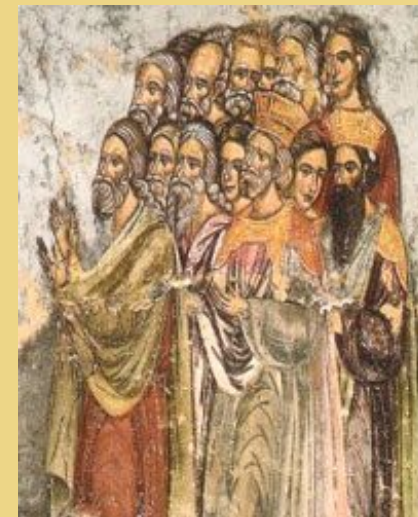
Aici, zugravii populari au înfățișat în culori luminoase drumul cel bun al celor ce

aleargă să-și scrie numele în cartea vieții celei din ceruri. Creștinii *urcă către cer* duminică de duminică și sărbătoare de sărbătoare, prin Sfânta Liturghie, asemenea celor pictați pe peretele de miazăzi. Mântuitorul Hristos le iese în întâmpinare, arătându-le cununile răsplății veșnice.

Din pictura interioară remarcabile la Mănăstirea Râșca sunt tabloul votiv, reprezentând familia domnitorului, precum și icoana Sfântului Nicolae din Sfântul Altar. Pictura exterioară, datând din 1552, se menține relativ bine pe peretele de sud unde se poate vedea *Scara* lui Ioan Sinaitul, *Judecata de Apoi*, *Viața Sfântului Antonie*.

Scara către cer dăinuie ca mărturie și îndemn pentru toți cei care cred că urcușul e anevoios și parcă peste puterile lor.

Răsplata e neprețuită! Merită efortul nostru, după cum și Sfântul Ioan Scărarul spunea în cartea sa de

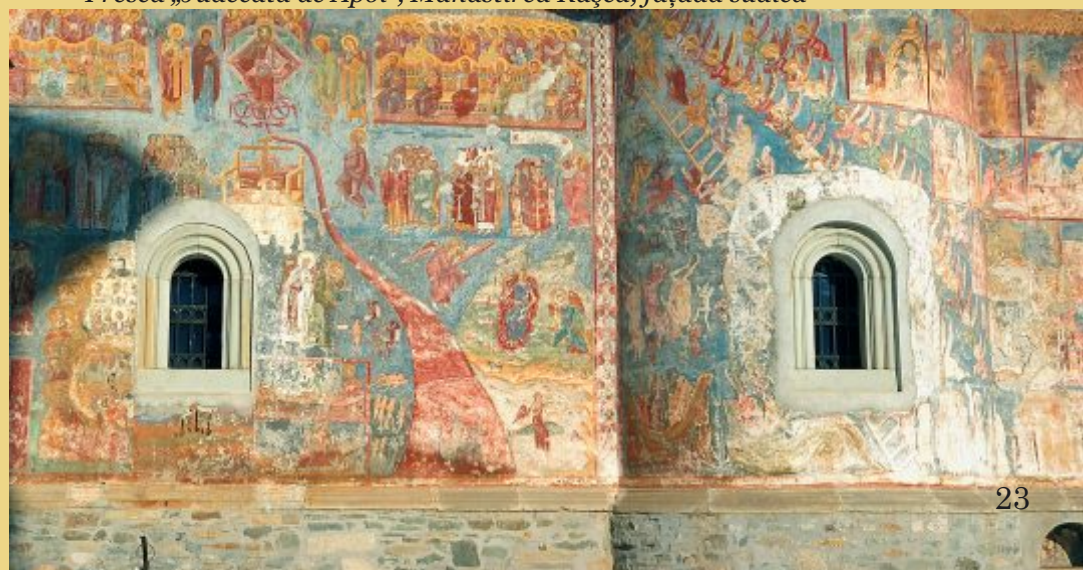

Tabloul votiv, reprezentând familia domnitorului Petru Rareș

învățătură: „Vă îndemn, dar, să urcăm și noi, cu sârguință și cu credință, această gândită și ducătoare la cer scară, ale cărei trepte ne învață, cu multă înțelepciune, despre toate faptele bune și mântuitoare.”

Prof. diacon Silvestru Țurcă, Suceava

Frescă „Judecata de Apoi”, Mănăstirea Râșca, fațada sudică

Lăcomia pedepsită

Era seara de Sfântul Nicolae. Ionel și Maria stăteau cuminți și parcă niciodată nu fuseseră mai ascultători ca în ziua aceea. Știau ei că Sfântul Nicolae nu aduce bunătăți decât copiilor cuminți.

Se înnoptase. Maria și-a curățat frumos ghetuțele și le-a așezat la ușă. Când să-și curețe și Ionel ghetuțele, a observat ghetetele tatălui. Băiatul își făcu în minte o socoteală: Ce ar putea să încapă în niște ghetete mici ca ale mele? Mai bine pregătesc ghetetele tăticului. Îndată a făcut așa cum a gândit, lăsând ghetuțele lui murdare în debara și s-a dus la culcare cu mare bucurie.

Când se luminează de ziuă, fugi la ușă. Dar, ce să fie?

Ghetetele Mariei erau pline cu bomboane și jucării, iar în cizmele tăticului se odihneau o pereche de mănuși mari. Ionel începu să plângă în hohote.

- De ce plângi? l-a întrebat mama. *Nemulțumitului i se ia darul.* Sfântul Nicolae a știut că tatei îi trebuie o pereche de mănuși. Ai văzut?

Călătorul și piatra

Un călător mergea într-o noapte de iarnă pe un drum necunoscut, pe o potecă îngustă prin munți. Pentru că era frig, călătorul se grăbea să ajungă cât mai repede acasă. Însă, la o cotitură se împiedică de o piatră ce căzuse din munte; era cât pe ce să cadă în prăpastie.

Se ridică, scoase un mic suspin, mulțumi lui Dumnezeu că l-a scăpat cu viață, apoi plecă mai departe. Nu făcu decât câțiva pași și simți că nu mai poate merge ca mai înainte. Cu cât se depărta de locul acela, părea că vede cum un alt călător vine și se împiedică de piatră și cade în prăpastie. Glasul conștiinței îi zicea: *"Nepăsarea ta poate pricinui necazuri unui alt om. Chiar dacă acel om e un necunoscut pentru tine, nu suntem toți oamenii frați, fii ai lui Dumnezeu?!"* De îndată călătorul se întoarse, urni piatra, o dădu în prăpastie și plecă mai departe.

În sufletul lui se așază acum o liniște adâncă, liniștea unei conștiințe împăcate. I se părea că această pace sufletească îl face mai tare decât frigul de afară.

Prietenul necunoscut

În viața ta, copile, vei avea mulți prieteni. Aceștia mereu se vor schimba, te vei despărți de unii, vei cunoaște pe alții. Nici pe părinții care te-au născut nu-i vei avea mereu aproape. Nici pe bunici, nici pe frați sau surori... Și totuși, va exista cineva care te va însoți toată viața, cineva care va fi mereu aproape de tine. Însă tocmai pe acesta tu nu-l vei observa, tocmai de acest prieten fidel tu nu vei ține seama. Dar el te va răbda așa și cu toate că tu nu-l vei cinsti ca pe cel mai bun prieten, totuși el nu te va părăsi niciodată. Va sta lângă tine sfios și tăcut ca o umbră și te va ajuta de nenumărate ori.

În urma ta va șterge cele ce ai greșit și va îndrepta cele ce n-ai izbutit. Fără a face zgomot, el îți va face mult bine și te va face părtaș multor bucurii. Într-o zi vei vedea că de fapt tot ce ai mai bun lui îi datorezi. Când vei fi în suferință sau primejdie el va plânge în taină lângă tine, rugându-se lui Dumnezeu pentru sufletul tău.

Și aceasta, pentru că el te iubește mult de tot, cum nici o altă făptură nu te poate iubi. Însă cât de mult își dorește și el dragostea ta, prietenia ta sau măcar să te gândești din când în când la el ... să te gândești din când în când la îngerul tău păzitor, la îngerușul tău...pe care ți l-a dat Dumnezeu la Botez.

Monahia Parascheva Avădanei

Îngerul păzitor

*Tu mă străjuiești,
Zilnic mă ferești
De-al lumii păcat,
De ce-i necurat.*

*Mulțumesc nespus!
Trimis de Iisus,
Tu gonești mereu
Gândul meu cel rău.*

*Când am gând curat,
M-ai îmbrățișat,
Și vei fi mereu
Ajutorul meu!*

B	E	U	R	O	N	P	T	E	F
L	U	O	G	B	R	A	P	U	D
G	P	R	O	H	O	R	T	X	A
I	M	U	H	E	I	M	E	S	R
A	N	L	E	S	T	E	F	A	N
C	I	N	V	F	U	N	E	B	I
G	C	V	N	I	C	A	N	O	R
H	O	C	U	L	M	O	X	I	A
M	L	E	T	I	M	O	N	T	L
I	A	P	O	P	N	S	I	B	G
Z	E	S	M	L	P	T	G	I	E

Cei 7 Sfinți Diaconi

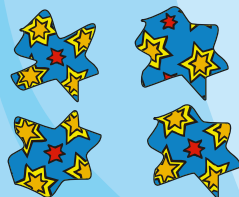
Descoperiți pe orizontală și verticală numele celor 7 Sfinți Diaconi. Un indiciu îl găsiți în unul din versetele: Luca 21,33; Faptele Apostolilor 6,5; Ioan 6,44. Cei care vor trimite pe adresa revistei cele 7 nume găsite vor primi cadou icoana "Sfântului Arhidiacon Ștefan".

Moș Crăciun vine cu daruri

Moșul a împărțit daruri copiilor cuminți de la școală: Ana, Alexandra, Alexie, Andrei, Cristian, Elisabeta, Elena, Filip, Iosif, Leonte, Nicolae, Pavel. Primul care a primit daruri a fost Cristian, iar numele celor chemați începea cu ultima literă a celui dinainte. Găsiți ordinea astfel încât toți copiii să primească daruri.

Găsiți cele 7 diferențe dintre cei doi Moși.

Poate fi globul reparat cu unul dintre cioburi?

Sărbătoare iubită de copii

1. A adus daruri Mântuitorului
2. Răsărit
3. Sfântă Taină
4. Locul îngerilor
5. Maica Domnului
6. A indicat locul Nașterii Domnului (pl.)
7. Conducător
8. "Pilda bogatului căruia i-a ... țarina"
9. Creștin drept măritor
10. Binecuvântat, preaslăvit
11. Nume dat zilei de 20 decembrie
12. Nume dat lui Iisus Hristos
13. Locul unde s-a născut Fiul lui Dumnezeu
14. Dar adus de magi

Care este drumul pe care poate să ajungă fetița la omul de zăpadă?

Ghici ce e ?

Un ierarh mare și sfânt,
Îl aștepți cu nerăbdare,
Cu emoție în gând
Și ghetuțe la intrare.

Hai să-ți spun
una frumoasă:
Care pom
îți intră-n casă?

CONCURS DE POEZII, ESEURI

“Maica Domnului”

Premiul I

Diana Georgiana Horju, cl. a V-a, Păltinoasa

*Dă-mi, Maică, crucea și credința ta
S-o urc pe muntele cel sfânt,
Cum a purtat-o Fiul tău, cândva,
Când locuia pe-acest pământ.*

*Dă-mi și răbdare și blândețe,
Să trec cu bine orice greu,
Să dau mereu a mea binețe
Acelora ce-mi doresc rău.*

Premiul II

Floreța-Iulia Macovei, cl. a IV-a, Baia

*Fecioară Marie,
Ție mă închin
Și-ți privesc uimită
Chipul cel senin.*

*Să mă mir nu preget
Cât ai pătimit
Când pe Fiul-ți Sfânt
Răii L-au răstignit!*

Premiul III

Camelia Jibu, cl. a VII-a, Fântâna Mare

*Din ceruri sfinte trimite-mi o rază de speranță,
Tu, Maică preacurată, ajută-mă, mă-nvață,
Prin îngerașii tăi îndrumă-mi pașii mereu,
Nu mă lăsa, Măicuță Sfântă, ajută-mă la greu.*

*Ascultă, preamărită, umila rugă a celor care
Așteaptă pe pământ o cale de scăpare.
Ajută-mă, Preasfântă, liniștea să-mi gălesc
Lângă o icoană sfântă când eu mă spovedesc.*

Mențiuni: Lenuța Buliga, cl. a VI-a, Arbore;
Maria Măcărescu, cl. a V-a, Păltinoasa; Geanina Miroș, cl. a VII-a, Păltinoasa

ATENȚIONARE

În numărul 6 al revistei s-a premiat ca premiul I o poezie pe care ulterior am descoperit-o ca fiind “Rugăciune către Maica Domnului” a poetului Vasile Militaru. Rugăm toți copii să nu trimită la concursuri lucrări copiate din diverse surse sau ale căror autori nu sunt ei. Orice falsificare va însemna interzicerea participării la concursurile viitoare ale revistei, retragerea premiului și publicarea faptului în revistă.

CONCURS DE DESENE

“Biserica din parohia mea”

Clasele I-IV

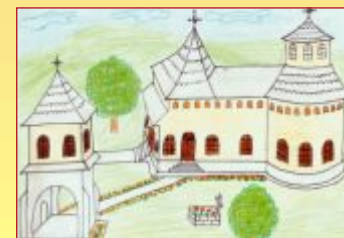
Premiul I

Băican Ana-Maria
Șaru Dornei

Premiul II

Saghin Adrian,
Vatra Moldoviței

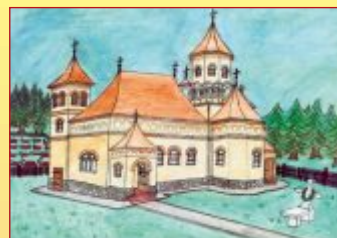
Premiul III

Nuțescu Daniel,
C-lung Moldovenesc

Mențiuni : Gogu Florentina, Baia; Zubașcu Ioana, Boroaia;
Amucileniței Alexandru, Fântâna Mare

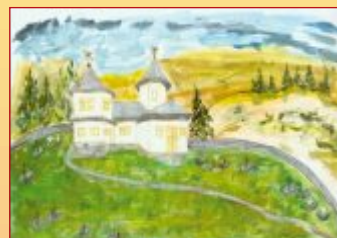

Clasele V-VIII

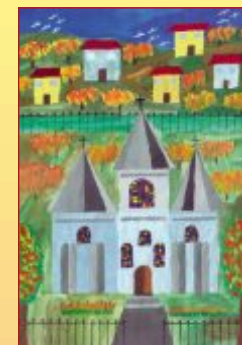
Premiul I

Irimescu Cristinel
Putna

Premiul II

Băican Iuliana
Șaru Dornei

Premiul III

Ieremie Maria
Bosanci

Mențiuni : Muscă Carmen, Boroaia;
Apopei Alexandra, Boroaia; Sopon Todiruf Daniel, Râșca

Concurs "Cum te rogi?"

Premiul I: Laura Ceocan, Suceava

"Rugăciunea este 'sfoara' dintre noi și Dumnezeu. Taina rugăciunii este rugăciunea în taină, căci un om care păcătuiește nu se mai roagă, dar cel care se roagă nu mai păcătuiește. Cămara în care ne rugăm este inima, simțurile sunt poarta, de aceea trebuie bine zăvorâte, căci prin acestea ispitele ne otrăvesc mintea și sufletul. ..."

Premiul II: Roxana Huțanu, Siret

Premiul III: Raluca Nistor, Suceava

Mențiuni:

Emanuel Buta, Suceava; Laura Elena Ciobanu, Capu Codrului;
Roxana Roman, Vicovu de Sus

Olimpiada de religie - 2008 -

În anul școlar 2007 - 2008, etapa locală a Olimpiadei de religie în județul Suceava se va desfășura începând cu luna februarie în toate unitățile școlare din județ. Inspectoratul școlar va trimite în timp util regulamentul de desfășurare a olimpiadei.

Copiii interesați să participe sunt îndemnați să se pregătească din timp. În acest an se va introduce proba practică "Cântările Sfintei Liturghii". Cadrele didactice de religie sunt rugate să încurajeze și îndrume copiii merituosi.

Etape județeană va avea loc în luna mai la Suceava, iar premianții vor beneficia de o excursie în Austria și vor cânta la Sfânta Liturghie în Biserica românească din Viena unde a cântat Ciprian Porumbescu.

Inspector Învățământ Religios,
Preot prof. Ghe. Hostiuc

CONCURS DE POEZII, ESEURI

Tema concursului:

"Hristos - Lumina lumii"

Cele mai frumoase eseuri sau poezii despre Învierea Domnului Iisus Hristos și Sărbătoarea Paștelui vor fi premiate cu cărți oferite de
Librăria „Sfântul Voievod Ștefan cel Mare”.

CONCURS DE DESENE

Tema concursului:

"Biserici și Mănăstiri Voievodale"

Cele mai frumoase desene cu biserici sau mănăstiri ctitorite de voievozi vor fi premiate cu icoane oferite de
Mănăstirea "Sf. Ioan cel Nou" Suceava.

Pot participa la concursuri elevii claselor I-VIII.
Materialele vor fi trimise până la **1 Martie 2008**
prin poștă sau e-mail la adresa de mai jos.
**Vă rugăm să specificați numele, clasa, școala
și adresa completă.**

Îndemnăm profesorii de religie să discute cu elevii conținutul revistei
și să-i încurajeze să participe la concursurile propuse.

Așteptăm impresiile voastre despre această revistă, propuneri, articole și
desene create de voi pentru a fi publicate în numărul următor al revistei.
Următoarea revistă va apare în luna aprilie.

Mănăstirea "Sfântul Ioan cel Nou" Suceava
str. I. V. Viteazu, nr. 2, 720034 Suceava
micutiicrestini@yahoo.com, tel: 0749 071680

Revista este publicată on-line la: www.micutiicrestini.esens.ro
și la www.arhiepiscopiasucevei.ro/revistacandela.html